

Evangeeliumi ühtsus

Tehke mu rõõm täielikuks sellega, et te mõtlete ühtmoodi, et teil on sama armastus, et olete üksmeelsed ja ühtviisi mõtlejad. [Fl 2:2](#)

Hingamispäev, 8. juuli

Velisiwe Nkomo (Johannesburg, Lõuna-Aafrika)

Sissejuhatus. Ühtus mitmekesisuses

[Fl 2:2, 3](#)

Mida tähendab kristlus? Kas see tähendab teistest inimestest suurem või väiksem patune olemist? Kuidas peaksid kristlased üksteist kohtlema ja kuidas saab neist maa sool? Kirjas galaatlastele käsitles Paulus kõiki neid küsimusi. Ta keskendus koguduseliikmete ühtsusele, sest mõistis, et tekkisid jagunemised ja kerkisid esile hierarhia küsimused. See probleem eksisteeris ammu enne Pauluse aega ja eksisteerib jätkuvalt ka tänapäeval. Sel põhjusel ütles Jeesus [Jh 17:21](#): „Et kõik oleksid üks.“

Koos suudame rohkem saavutada.

Maitsva koogi valmistamiseks peab pagar kasutama niisuguseid komponente nagu koogijahu, küpsetuspulber, munad suhkur ja või. Neil komponentidel eraldi, välja arvatud suhkrul, on kehv maitse. Aga kui need komponendid on õiges vahekorras segatud ja kuuma ahju pandud, tuleb neist maitsev kook. Samamoodi oleme meie, kuigi kõik erinevad, oma erilisel moel olulised. Koos suudame rohkem saavutada.

[1Kr 12:12–31](#) räägib Paulus, et me oleme Kristuse ihu erinevad liikmed. Keha toimib kõige paremini siis, kui iga osa tegutseb teistega kooskõlas konkreetse eesmärgi saavutamise nimel. Kujuta ette, et süda ütleb: „Ma olen täna väsinud, nii et ma keeldun verd pumpamast“ või närvisüsteem ütleb: „Ma tahan puhata.“ Kas keha funktsioneeriks? Ei, meist saaks varsti surnukeha.

Ühtsuse, ühenduste ja kogukondade edendamise nimel on loodud palju klišeesisid, et vähendada inimestevahelise eralduse probleemi. Kui maailm on otsustanud teha rahvaste ühtsuse edendamiseks lisatööd, kas ei peaks kristlased seda paremini suutma? Kristus soovis, et Tema rahvas oleks üksmeelel, et evangeeliumitöö võiks levida kogu maailmas. Kuid tuleb olla tähelepanelik, et üksmeele saavutamise nimel mitte evangeeliumi põhimõtetega kompromissile minna.

Pea meeles, et Jumal on andnud igaühele töö vastavalt tema võimetele. Erinevaid ülesandeid on vaja täita ning vaja on mitmesuguste võimete töölisi. Kui meie süda on alandlik, kui oleme Kristuse koolis õppinud olema tasased ja alandlikud, võime kõik koos mahtuda tähistatud kitsale teele. Ei ole kedagi, kes sinna ei sobiks!

Pühapäev, 9. juuli

Solwazi Khumalo (Kaplinn, Lõuna-Aafrika)

Logos. Kompromissi täiuslik tasakaal

[Js 1:18](#); [Mt 5:38–41](#)

[Js 1:18](#) annab Jumal meile võimaluse Temaga asju läbi rääkida. Esmapilgul tundub see nagu kutse väitlusele, kus saame aidata Jumalal näha asju meie perspektiivist. Kuid pärast hoolikat kaalumist on selgelt näha, et Jumal annab meile võimaluse oma mõtteviisi õilistada nii, et suudame mõista, miks on Tema tee parim. Palve tõstab meid üles Jumala juurde, mitte ei too Jumalat alla meie juurde.

Ta ei näe meid sellisena, nagu oleme praegu, vaid Ta näeb rahvast, kelleks Ta meid muudab.

Mind on alati köitnud kontrast Jeesuse alandlikkuse vahel, kui Talle enne ristil suremist näkku sülitati ([Mt 26:67](#)), ja Tema teguviisi vahel siis, kui Ta lükkas ümber nende lauad, kes kasutasid templiõuesid turuplatsina ([Mt 21:12](#)).

[Mt 5:38–41](#) antakse juhised, et kui keegi lööb meid vastu põske, peaksime talle löömiseks ette keerama ka teise põse. Kontrast Jeesuse alandlikkuse ja Tema iseloomu kindluse vahel on selle põhimõtte rakendamine, et peame olema teiste teenistuses, aga kui tegemist on meie piibellikke põhimõtetega, ei ole ruumi kompromissile.

Ühiselt peame vastu ([1Kr 1:10–13](#))

Abielu on suurepärase näide, mida kasutada kompromissi põhimõtte selgitamiseks. Me kõik tunneme abieluinimesi või oleme ise abielus. Samas kodu kasvavatel õdedel ja vendadel on mõnikord läbisaamisega probleeme vaatamata sarnasele taustale. See probleem on isegi suurem, kui kaks inimest, kes on teineteist vaid mõni aasta tundnud, abielluvad ja hakkavad koos elama.

Kuigi on tõsi, et me ei saa oma perekonda valida, valime inimese, kellega abielluda. Üleminek abielu keskkonda ei toimu alati nii sujuvalt nagu armastuslugudes ja muinasjuttudes.

Abielus tuleb saavutada kompromissi täiuslik tasakaal, et nii mees kui ka naine säilitaksid oma isiksuse. Nad peavad tegutsema harmoonilise tiimina, et kasvatada lapsi, kes on distsiplineeritud ja vaimuliku alusega. Samamoodi on vaja koguduses saavutada kompromissi täiuslik tasakaal, et Issanda töö saaks tõhusalt tehtud.

Südame ümberlõikamine ([1Ms 17:1–22](#); [Jr 4:4](#); [Ap 15:1, 5](#); [Rm 2:29](#); [Gl 2:3–5](#); [5:2, 6](#))

Kui Aabram oli 99-aastane, tegi Issand temaga ümberlõikamise lepingu ja muutis ta nime Aabrahamiks. See tähendas, et temast pidi saama paljude rahvaste isa. Me teenime Jumalat, kes muudab meie nime enne, kui me näeme oma elus muutust. Ta ei näe meid sellisena, nagu oleme praegu, vaid Ta näeb rahvast, kelleks Ta meid muudab.

Saara üsas toimus ime, sest kuigi ta varem ei olnud saanud ühtki last, sündis tal poeg ja nad panid talle nimeks Iisak. Sama lepinguga, milles tõotati, et Aabraham saab paljude rahvast isaks, kaasnes kohustus, et iga meesterahvas tuli ümber lõigata.

Jeruusalemma kirikukogu ajal ütlesid mõned paganatele, et kui nad ei tee läbi füüsilist ümberlõikamist, ei saa nad päästetud. Paulus ja Barnabas lõpetasid selle vaidluse toonitades, et ei tohi Jumala poole pöörduvate paganate elu raskeks teha. Nende jaoks tehti eriline korraldus, et ka nemad saaksid tunda rõõmu Jumalaga suhte omamisest. See otsus põhines mõistmisel, et südame ümberlõikamine oli tähtsam kui füüsiline ümberlõikamine.

Vabadus risti kaudu ([Jh 8:31–36](#); [Rm 6:6, 7](#); [8:2, 3](#); [1Kr 15:55](#); [Gl 3:23–25](#); [4:7, 8](#); [Hb 2:14, 15](#))

Aabrahami järeltulijatel oli väärarvamus, et nad omandasid pääste automaatselt suguvõsa tõttu, kuhu nad kuulusid. Jeesus selgitas, et igaüks kes pattu teeb, on patu ori. Seega ei saa päästet sugupuu tõttu, vaid ainus viis igavene elu saada oli ja on ikka veel risti kaudu.

Noortena mõtleme, et vabadus on võimalus minna maailma ja toimida oma suva järgi. Me arvame, et oleme Issanda käskude vangis, sest need piiravad meie lõbutsemist. Kuid Jumala seadus annab meile vabaduse patu tagajärgedest.

Kuna me elame patuses maailmas, võime enne Jeesuse teist tulekut surma maitsta, aga kuigi meie surelik ihu võib selles maailmas hävida, tuleb päev, mil

Jeesuse nime ees nõtkuvad kõik põlved ja iga keel tunnistab, et Jeesus Kristus on Issand ([Fl 2:10, 11](#)). See toimub päeval, mil surnud äratatakse üles hetkega ja meie surelik ihu rüütatakse surematusega ([1Kr 15:52–54](#)).

VASTA

1. Miks on ühtsus koguduses nii oluline?
2. Miks on oluline ühtsuse saavutamiseks mitte jumalike põhimõtetega kompromissile minna?
3. Kas oleks õiglane, kui meid päästetaks selle suguvõsa alusel, kuhu oleme sündinud?

Esmaspäev, 10. juuli

Teclah P. Khumalo (Pretoria, Lõuna-Aafrika)

Tunnistus. Usk, mis väljendub armastuses

[Gl 5:6](#)

„Mõned Juudamaa juudid tekitasid usklite paganate hulgas üleüldise kokkumuse ümberlõikamise küsimusega. Nad väitsid suure kindlusega, et mitte kedagi ei päästeta ilma ümberlõikamise ja kogu tseremoniaalseaduse järgmiseta.“¹ Niisiis olid valevennad „pikaldased mõistma seda, mille Kristuse surm oli tühistanud ... ning muutis väärtusetuks juudi religiooni Jumalast määratud tseremooniad ja ohvid.“²

„Me peame armastama tõde, mis on mõeldud käesoleva aja jaoks, ja sellele kuuletuma. See säästab meid ränkade eksiarvamuste vastuvõtmisest.“

„Paulus oli ise oma variserlikku ranguse üle uhke olnud, aga pärast Kristuse ilmutust Damaskuse teel said talle selgeks Päästja missioon ja tema enda töö paganate pööramisel. Ta mõistis täielikult, mis vahe on elaval usul ja surnud formaalsusel.“³

„Ta [Peetrus] väitis, et Püha Vaim oli vaidlusküsimuse otsustanud, laskudes võrdsel määral nii ümberlõigatud juutidele kui ka ümberlõikamata paganatele. ... [Ta ütles:] „Ja südametundja Jumal on neile andnud tunnistuse, andes neile Püha Vaimu otseku meilegi, ega ole teinud mingisugust vahet meie ja nende vahel, puhastades nende südamed usu läbi.““⁴

„Kõik, kellel on tötundmine, peaksid olema ärksad ning andma ennast, oma ihu, hinge ja vaimu Jumala distsipliini alla. ... Me peame armastama tõde, mis on mõeldud käesoleva aja jaoks, ja sellele kuuletuma. See säästab meid ränkade eksiarvamuste vastuvõtmisest.“⁵

„Ma anun neid, kes teevad Jumala tööd, et nad ei võtaks võltsi ehtsa asemel vastu. Ärge asetage inimlikke kaalutlusi sinna, kus peaks olema jumalik, pühitsev tõde. ... Ärgu saagu ekslikud teooriad heakskiitu inimestelt, kes peaksid seisma kindlalt igavese tõe alusel.“⁶

VASTA

Missugust nõu annaks eakaaslasele, kes arvab, et kogudus ei kohtle koguduses olevaid teisitimõtlejaid piisavalt sõjakalt?

¹ Ellen G. White, „Lunastuslugu“, orig lk 304, 305.

² Samas, orig lk 305, 306.

³ White, „Sketches From the Life of Paul“, orig lk 65.

⁴ White, „Apostlite teod“, lk 193, 194.

⁵ White, „Testimonies for the Church“, 8. kd, lk 298.

⁶ Samas.

Teisipäev, 11. juuli

Sanelisiwe Nkomo (Pretoria, Lõuna-Aafrika)

Tõendusmaterjal. Kuhu me piiri tõmbame?

Gl 2:11–14

Üks Pauluse kirjade olulisemaid teemasid on hea kristlik käitumine. Paulus on mures sellepärast, kuidas kristlased end ülal peavad. Jeesuse järgimine nõuab nende kirgede ohverdamist, mis ei kujuta Kristuse iseloomu. Näiteks kui kaks inimest abielluvad, nimetatakse neid üheks ([1Ms 2:24](#)). Endastmõistetavalt lõpetavad nad sõprussuhted, mis lõhestavad nende abielu, ning loobuvad vanadest harjumustest, mis hävitaksid suhte abikaasaga. Abielul on omad reeglid, millega kompromissile minemine on abielu lõpu algus. Seetõttu ei ole need reeglid mitte vabaduse piiramiseks, vaid suhte rikkumatuna hoidmiseks.

Kui Peetrus jõuab Antiokia, ei ole Paulusel kavas talle teatud kristlike käitumisviisi punktide suhtes vastu astuda. Paulus elas ajal, kui juudid uskusid, et nad on paremad kõigist teistest rahvustest, suguvõsastest ja hõimudest. Nad rakendasid oma klassisüsteemi isegi Jumala asjadele.

Kui palju kordi oleme süüdistanud kaasusklikke, meiesarnaseid patuseid, samades pattudes, mida ise salajas teeme?

Peetruse süüdistajad olid nobedad teda hukka mõistma ja jätsid märkamata, et ka nad ise olid süüdi. Kui palju kordi oleme süüdistanud kaasusklikke, meiesarnaseid patuseid, samades pattudes, mida ise salajas teeme? Seejärel astub Paulus Peetrusele tema taandumise pärast vastu. Kui Peetrus ei ela kompromissidega elu, peaks ta endale kindlaks jääma ja paganatega jätkama. Selle asemel annab ta meile edasi oma topeltstandardid ja vankuva usu. Missugune on meie käitumine nende hulgas, kes ei ole samast usust? Kas me lähme Kristuse standarditega kompromissile lihtsalt sellepärast, et sobituksime seltskonda ja et meid omaks võetaks?

Kristus innustab meid olema maailma valgus (Mt 5:14). Seepärast peame seisma kindlalt Tema põhimõtetel ilma nendega kompromissile minemata. Ükskõik missugust Jumala seadustest trotsides kahjustame Tema iseloomu ja kuulutame, et Ta ei ole täiuslik Jumal.

VASTA

1. Kuidas saavad kristlased olla vabad, kuid samas mitte evangeeliumi tõega kompromissile minna?
2. Kuidas kohtleme koguduses vastpöörduid – kas nende eest hoolitsetakse hästi?
3. Kuidas saame hoida ära, et me ei langeks auku, kus olid Peetruse süüdistajad?

Kolmapäev, 12. juuli

Lucile Nonhlanhla Mlalazi (Kaplinn, Lõuna-Aafrika)

Praktiline juhend. Ühtsus evangeeliumis

Ef 4:13

Üks Aafrika vanasõna ütleb: „Kui tahad minna kiiresti, mine üksinda. Kui tahad minna kaugele, minge koos.“ Tõendusmaterjal ajaloost tõestab, et edu saavutatakse tavaliselt siis, kui inimesed on üksmeelel ja tegutsevad üheskoos, et saavutada ühine eesmärk. Sobiv näide oli nelipühapäev. Kui kõik jüngrid olid üksmeelel koos, said nad Püha Vaimu ja kuulutasid evangeeliumi meelevallaga. Selle tulemusena pöördusid tuhanded.

Kui kõik jüngrid olid üksmeelel koos, said nad Püha Vaimu. ... Selle tulemusena pöördusid tuhanded.

Aga kui eksisteerib lahkmeel ja tekivad lahkarvamused, saavutatakse vähe. Seepärast pole üllatav, et nii Jeesus Kristus kui ka Tema jüngrid mitte üksnes ei rääkinud ühtsuse tähtsusest, vaid ka demonstreerisid, kuidas ja miks ühtsust saavutada. Galaatia koguduse ühtsus oli ohus, kui ümberlõikamise vaidluste tõttu tekkisid lahkarvamused. Paulus kulutas palju aega selle teemaga tegelemisele ja püüdis ühtsust taastada. See rõhutab ühtsuse tähtsust koguduses. Ühtsuse kontseptsioon viitab ühele jagamatule üksusele.

Kuigi Jumala kogudus on täis erineva tausta, isiksuse, andide, talentide ja välimusega inimesi, on Jumala plaan ikkagi, et nad oleksid ühtsed ja tegutseksid koos, et täita koguduse missiooni (vt [Jh 17:20–23](#)).

Apostel Pauluse definitsiooni kohaselt tähendab ühtsus mõistusest, vaimult ja nõult üks olemist. Seepärast tähendab üksusolemine rohkem kui lihtsalt mõistusega nõus olemist. See tähendab olla üks nii selles, mida me usume, kui ka sama missioon ja eesmärgiga tegutsemises (vt [2Kr 13:11](#); [Fl 1:27](#); [2:2](#); [1Pt 3:8](#)).

Kui koguduses on lahkmeel või lahkarvamused, tuleb erinevuse kõrvale jätta ja keskenduda Pühakirja õpetuste rakendamisele. Pühakirja uurides leiame, et meie ühine missioon on evangeeliumi levitamine (vt [Ap 2:2–4](#); [Ef 4:13](#)).

VASTA

1. Galaatia kogudustes oli üks lahkmeelt põhjustavatest probleemidest ümberlõikamise teema. Kas koguduses on tavapärane, et lahkarvamused tekivad rassiliste, kultuuriliste, traditsiooniliste ja isiklike erinevuste tõttu?

2. Missugused on mõned teemad, mis on tekitanud lahkmeelt sinu koguduses? Kuidas saad tegutseda selle nimel, et taastada ühtsus Pühakirja näiteid järgides?

Neljapäev, 13. juuli

Antonio Zacarias Felino (Claremont, Kaplinn, Lõuna-Aafrika)

Arvamus. Ühtsuse täiuslik side

[Ps 133:1](#)

Inimese loomine oli Isa, Poja ja Püha Vaimu ühtne otsus. Ja plaan langenud inimkonna päästmiseks Kristuse surma kaudu oli selle Jumaluse ühtsuse täiuslike sideme tulemus.

Kristuse sünnist Petlemmas kuni Tema ristimiseni Jordani jões oli märkimisväärseid tõendeid Tema ja taevase Isa vahelisest ühtsusest, nagu on näha siin: „Ja taevast kostis hääl: „Sina oled mu armas Poeg, sinust on mul hea meel!““ ([Mk 1:11](#)) Ja ka siin: „Kas sa ei usu, et mina olen Isas ja Isa on minus? Neid sõnu, mida ma teile ütlen, ei räägi ma iseenesest, vaid Isa, kes asub minus, teeb oma tegusid.“ ([Jh 14:10](#))

Jumal kutsus Kristuse inimest osa saama sellest lähedasest ühtsuse sidemest, mis on Tema ja Ta Poja vahel.

Jumal kutsus Kristuse inimest osa saama sellest lähedasest ühtsuse sidemest, mis on Tema ja Ta Poja vahel. Nende jaoks, kes on vastanud igavese elu pakkumisele Jeesust Kristust oma Issanda ja Päästjana vastu võtnud, ei ole suuremat au kui usu ühtsus, mis suunab Jumala Talle juurde kõik, olenemata nende erinevustest.

Jeesus Kristus on andnud meile pääste oma vere kaudu ning korralduse jõuda nendeni, kes veel ei ole vastanud Tema igavese elu kutsele. Aeg läheneb lõpule ja seda korraldust tuleb täita. Kuid ilma täieliku alistumise, tõelise meelesparanduse, tõearmastuse ja ühtsusetä Püha Vaimu juhtimise all on oht igavesti kaduma minna. Meie vajadus on: „Aga üle kõige selle olgu armastus – see on täiuslik side!“ ([KI 3:14](#))

Üks Jeesuse suurimaid palveid oli, et Tema järelkäijad oleksid täiuslikus ühtsuses üks, just nii, nagu Tema on üks Isaga. Selles Vaimust juhitud ühtsuses on evangeeliumi ülim vägi, mis liigutab südameid, mõistust ja kõige erinevamaid isiksusi ning toob nad kõik kokku meeldivasse kooskõlla, Jeesuse Kristuse meelsuse küpsusesse.

VASTA

1. Missuguseid praktilisi juhiseid peaksime järgima, et saavutada ühtsus Kristuses?
2. Missugused on mõned probleemid, mis tekivad sul ühtsuse kutsele vastamisel?
3. Kui me joome kõik samast päästeallikast, miks oleme ikkagi lahkarvamusel?

Reede, 14. juuli

Nina Atcheson (Buchanan, Michigan, USA)

Uurimine. Ühtsus mitmekesisuses

[1Kr 1:10](#)

KOKKUVÕTE

Kui kristlik kogudus kasvas, nägi Paulus vajadust õhutada kogudust jätkuvalt koos tegutsema üheainsa fookuse ja eesmärgi nimel – jagama innukuse ja usutavusega tõelist evangeeliumisõnumit, mida maailmal on vaja väga kuulda – ja seda kõik võimalikult suure ühtsusega. Tänapäeval, tuhandeid aastaid pärast Pauluse kirjutamise aega, leiame selle ühtsusesõnumi ikka veel teravalt tabava olevat. Kui ülemaailmses koguduses, kus on üle 18 miljoni liikme kõigilt kontinentidelt ja kultuuridest, võib ühtsus mõnikord olla probleemne hoolimata ühistest põhitõdedest ja õpetustest, mis meid ühendavad. Aga kui inimesed on Jumalaga kooskõlas, siis on nad „ühte liidetud samas meeles ja samas nõus“ ([1Kr 1:10](#)).

TEGEVUSED

- Palveta oma kohaliku koguduse, oma divisjoni ja ülemaailmse ühtsuse pärast.
- Intervjueeri erinevaid koguduseliikmeid kõigist vanuserühmadest oma koguduses arutlege ühtsuse tähtsusest ja küsi, kuidas nende arvates on võimalik saavutada kohalikus koguduses ja kaugemal suurem ühtsus.
- Kirjuta sotsiaalmeediasse postitus tõe säilitamise väljakutsest ühtsuse otsimisel. Kaasa vestlusesse võimalikult palju sõpru.
- Koosta matemaatiline valem, mis hõlmab mõnda järgnevatest mõistetest: ühtsus, lahkmeel, Jumal, teised, mina ise, erinevused ja igavik.
- Kuula laulu „They’ll Know We Are Christians by Our Love“ (seda vana laulu esitavad mitmed artistid).

LISALUGEMINE

Mt 13; Gl 2:1–21.

Ellen G. White, „Testimonies for the Church“, 1. kd, lk 182.

Ellen G. White, „Selected Messages“ 2. rmt, lk 159, 160, 374.

Jon Paulien, „Knowing God in the Real World“ (Pacific Press®, 2000, 2016).